

Коні

Пилип-Полян Юрик

Брату Віктору на ювілей

Босі коні, непідковані,
Серед сяючих отав
Грають гривами шовковими,
А губами веселковими
Лагідно цілують став.

Упиваються туманами,
Поглядають у блакить,
Де шляхами нездоланими
І ярами крутозламними
Буде сонце день котить.

Пожували краплі осені
Із досвітніх берегів.

По стежинах тихих, росяних
У зелено-ніжнім просторі
Дріб копит прогуркотів.

1996